

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

25. november - 8. december 2024

En sundhedsreform for mere privatisering og nedprioritering af sygehusene

● Regeringen har indgået aftale om en sundhedsreform med Danmarksdemokraterne, SF, Konservative og Radikale Venstre. En vigtig pointe i reformen er, at sygehuse- ne nedprioriteres og fratages penge til fordel for de såkaldt "nære tilbud". Og netop dette område bliver åbnet for 'frit valg', dvs privatisering. Reformen betyder øget ulighed i sundhed og peger ikke i retning af en løsning på krisen i det offentlige sundhedsvæsen.

Sundhedsreformen er fuld af gyldne løfter om flere praktiserende læger og lokale løsninger udenfor sygehusene. Løfter der økonomisk skal indfris gennem en nedprioritering af de offentlige sygehuse og et væld af omstruktureringer.

Et nedprioriteret offentligt sygehusvæsen vil kun øge krisen med lange ventelister, overbelægning og flugt af sygeplejersker og læger. De mange hensigtserklæringer i reformen om lokale tilbud, flere praktiserende læger, ændret ansvarsfordeling mellem kommuner og regioner osv vil ikke kunne skabe løsningen for et samlet sundhedsvæsen. Det virker mere som spin og forsøg på at aflede opmærksomheden fra det store svigt bag et sundhedsvæsen der falder fra hinanden, og bag hele konstruktionen ligger ønsket om at få mere privat profit ind i sundhedsområdet. Både ved at en række af det almindelige sundhed-

svæsens tilbud vil blive varetaget af private udbydere og ved at de med økonomisk mulighed springer køerne over og vælger private løsninger.

De private sygesikrings rolle vil med den ny sundhedsreform øges og det samme vil uligheden i sundhed. Idag har 2,9 millioner danskere en privat sygeforsikring, der giver dem fortrinsret til behandling.

Ifølge ugeskrift for Læger overvejer halvdelen af psykiaterne i det offentlige at skifte til det private! Det er helt galt med betingelserne for at gøre sit arbejde. Undersøgelsen siger også, at ikke mindre end 50% af børne- og ungdomspsykiaterne og 31% af voksenpsykiaterne, som har forladt deres job i det offentlige, kunne overveje at vende tilbage til den offentlige psykiatri, såfremt arbejdsbetingelserne forbedres.

Men den slags opretning og kriseløsninger findes ikke i den ny sundhedsreform. Her foregives miraklerne at komme fra en række omstruktureringer, som om de skulle give svaret på krisen, der skyldes politisk nedprioritering af den brede befolknings levevilkår.

Det psykiatriske område er på ingen måde det eneste der er under risiko for kollaps, men regeringen ser kynisk til og lader tiden arbejde for sig, så sundhedsvæse-

net i stadig højere grad kan privatiseres og classeskellene øges.

Dansk Erhverv er blandt de glade. – Det er afgørende, at aftalen tydeliggør, at regionerne også kan benytte private tilbud til sundheds- og omsorgspladser, for det reducerer ventetider og giver bedre service til borgerne. Offentlig-privat samarbejde giver nye, innovative løsninger, som både kan effektivisere sundhedsvæsenet og forbedre patienternes oplevelse, siger vicedirektør Mette Feifer i en pressemeddelelse

Fle ting vil med reformen blive lagt ind under regionerne, som akutsygepleje, patientrettet forebyggelse og såkaldte midlertidige ophold på nye regionale sundheds- og omsorgspladser, og det er netop tilbuddene udenfor sygehusenes område, som regionerne får ret til at lægge ud til private.

Så længe der ikke gøres noget ved arbejdsforhold, løn, uddannelse af flere mennesker indenfor hele paletten af faggrupper vil flugten fra det offentlige sundhedsvæsen fortsætte og uligheden blive ved at øges, så sundhed og den bedste behandling i stadigt højere grad vil være forbeholdt de privilegerede. Men dette er ikke en bekymring for regeringen. De tilhører selv den klasse i samfundet der kan købe sig til høj kvalitet i sundhed – forebyggende såvel som behandling.

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

Styrk kampen mod imperialistisk krig

● En imperialistisk storkrig i Europa, som de imperialistiske røvere vil trække arbejderklassen og folkerne ind i, rykker stadig nærmere.

(1) Kampen mod krigen kræver først og fremmest en klar analyse af dens karakter og årsager. Vi må gøre os klart, hvad der er arbejderklassens og folkenes interesse og rolle, og hvad der er magthaverenes, det imperialistiske borgerskabs klasseinteresser og rolle.

Når det gælder det zionistiske Israels krig og folkemord i Palæstina, står det klart, at vi støtter det palæstinensiske folks ret til væbnet kamp mod besættelsesmagten og for et frit Palæstina. Vi kræver stop for Israels folkemord og krig, stop for den danske regerings direkte og indirekte støtte. Vi deltager i udviklingen af den omfattende solidaritetsbevægelse og går imod imperialisternes planer om en tostatsløsning for stadig at bevare deres kontrol og indflydelse i Mellemøsten. Uden den militære, politiske, diplomatiske og økonomiske støtte fra imperialismen og dens krigsorganisationer ville Israel ikke være i stand til at opretholde sin årtier lange besættelse af Palæstina, sine aggressionskrige og nuværende folkemord. Israels folkemord og zionistiske stat kan ikke bekæmpes uden at bekæmpe imperialismen, der står bag.

I forhold til krigen i Ukraine har Arbejderpartiet Kommunisterne, APK og Den Internationale konference af marxist-leninistiske partier og organisationer, CIPOML fra dag ét slået fast, at der er tale om en interimperialistisk stedfortræderkrig mellem Rusland og NATO. En krig, som det ukrainske og russiske

folk nu i over to år fortsætter med at betale en blodig pris for.

Dansk imperialismen og SVM-regeringen øser store økonomiske og militære midler på krigens bål, senest også nu F16-fly til Zelensky i Ukraine, og de danske monopoler har allerede, som ådselgribbe, gang i forhandlinger om fordelingen af krigens bytte, når det ødelagte Ukraine engang skal genopbygges. SVM-regeringen vil ikke bare øge våbenproduktionen i Danmark, men også anlægge våbenfabrikker i Ukraine.

Denne krig tjener kun én klasses interesser: det imperialistiske monopolborgerskab, på begge sider af krigen. Arbejderklassen har ingen interesse i at støtte nogen af krigens parter, ingen interesse i at støtte den imperialistiske krigsalliance NATO mod det imperialistiske Rusland eller omvendt, men derimod i at udvise konkret international solidaritet med den ukrainske og russiske arbejderklasse gennem at gå imod dansk krigsstøtte til fortsættelse af myrderierne. Arbejdere skal ikke kæmpe mod andre landes arbejdere. Arbejderklassens fjende nr. et er dets eget borgerskab.

(2) Udvides Ukraine krigen til en regional storkrig, vil den fortsat have karakter af en interimperialistisk krig – en krig mellem to imperialistmagter og blokke, hvor de europæiske lande vil være direkte i krig på USA's og NATO's side. Det er ren krigsdemagogi, når den socialdemokratiske statsminister prøver at bilde folk ind, at det handler om forsvaret af "vestlige værdier og demokrati". Hvis værdier i Vesten? må man spørge.

Ikke arbejderklassens værdier, for de er fred og klassens internationale solidaritet. Men det imperialistiske borgerskabs værdier: profit og kontrol af markeder og ressourcer. Det er vores opgave at afsløre og bekæmpe klasseindholdet i de fraser, som den herskende klasse dækker deres krigsforberedelser ind under, da mange vil være tilbøjelig til at tro, at det er en "retfærdig krig" mod Putin, det handler om – "ham eller os".

Når det gælder årsagen til krigen, skal vi fortsætte med at afsløre krigspropagandaens endeløse løgne om hvorfor der er imperialistisk krig. Vi skal fortælle og vise hele sandheden om årsagen til imperialismens krige, give kampen mod imperialistisk krig klassemæssig retning og indhold og svar på, hvordan de kan afsluttes og forhindres.

(3) For årsagen til krigen har ikke sin rod i menneskenes "dårlige natur", regeringers "dårlige politik", denne eller hin hændelse, hvem der angreb først, om det var med eller uden FN-mandat, eller at det skyldes en gal præsident som Putin, Trump eller Hitler. Årsagen har sin rod i samfundets deling i klasser, i udbyttede og udbyttere. Kapitalismen er krigens årsag, og krigen kan ikke adskilles fra kapitalismen. Krigen er ikke undtagelser, de står ikke i modsætning til kapitalismens grundlag, til privatejendommen, konkurrencen eller dets udbyttersystem, men er umiddelbare følger af dette.

Imperialismen, kapitalismens monopolistiske stadium, skærper alle kapitalismens modsætninger så meget, at "freden" blot bliver et

Fortsættes på bagsiden

Socialismens udvikling fra utopi til videnskab

Friedrich Engels (1877)

Fra marxismen-leninismens skatkammer bringer vi her et lille citat fra pjecen Socialismens udvikling fra utopi til videnskab, som Friedrich Engels skrev i 1877, som svar til Hr. Düring og andre partier på den tid. Denne pjecce fik stor udbredelse fordi den så klart præsenterer at socialismen ikke kun er mulig, uundgåelig og nødvendig, men også at denne højere samfundsorden kun kan opnås gennem en socialistisk revolution.

● Med vareproduktionens udvidelse og navnlig med den kapitalistiske produktionsmådes fremkomst trådte også lovene for vareproduktionen, der indtil da havde ligget i slummer, mere åbent og mægtigt i virksomhed. De gamle forbindelser blev løsnet, de gamle begrænsede skranker gennembrudt, producenterne mere og mere forvandlet til uafhængige, isolerede vareproducenter. Anarkiet i den samfundsmæssige produktion kom for dagen og blev mere og mere udpræget. Det vigtigste redskab, hvormed den kapitalistiske produktionsmåde øgede dette anarki i den samfundsmæssige produktion, var imidlertid det stik modsatte af anarki: den stigende organisation af produktionen som samfundsmæssig produktion i hvert enkelt produktionsforetagende. Med denne løftestang gjorde den ende på den gamle, fredelige stabilitet. Hvor den blev indført i en industrigren, tålte den ingen ældre driftsmetode ved siden af sig. Hvor den bemægtigede sig håndværket, tilintetgjorde den det gamle håndværk. Arbejdsområdet blev en kampplads. De store geografiske opdagelser og de derpå følgende

kolonistationer mangedoblede afsætningsmarkedet og fremskyndede håndværkets forvandling til manufaktur. Ikke blot udbrød kampen mellem de enkelte lokalproducenter; de lokale kampe voksede til nationale, til det 17. og 18. århundredes handelskrige. Storindustrien og skabelsen af verdensmarkedet har endelig gjort kampen universel og samtidig givet den en uhørt heftighed. I kampen mellem enkelte kapitalister såvel som mellem hele industrier og lande afgøres eksistensspørgsmålet af, om de besidder gunstige naturgivne eller kunstigt skabte produktionsbetingelser. Den, der bukker under, ryddes skånselsløst af vejen. Det er den darwinske kamp for enkelttilværelsen, overført fra naturen til samfundet med potenseret heftighed. Dyrenes naturtilstand synes at være som højdepunktet for den menneskelige udvikling. Modsigelsen mellem samfundsmæssig produktion og kapitalistisk tilegnelse fremtræder nu som modsætning mellem produktionens organisation i den enkelte fabrik og produktionens anarki i samfundet som helhed.

Den kapitalistiske produktionsmåde bevæger sig i disse to fremtrædelsesformer af den modsigelse, som den rummer fra sin oprindelse, heri beskriver den hin "onde cirkel", som den ikke kan finde udvej af, og som allerede Fourier havde opdaget. Hvad Fourier imidlertid ikke kunne se på sin tid, er, at denne cirkel efterhånden bliver snævrere, at bevægelsen rettere sagt er en spiral og ligesom planetbevægelsen må nå sin afslutning ved at støde sammen med centrum.

Det er det samfundsmæssige produktionsanarkis drivende kraft, som mere og mere forvandler det store flertal af menneskene til proletarer, og det er atter proletarmasserne, som til sidst vil gøre ende på produktionsanarkiet.

Det er det sociale produktionsanarkis drivende kraft, som gør muligheden for ubegrænset forbedring af maskinerne i storindustrien til et tvangsbud for hver enkelt industrikapitalist, som nødsages til at forbedre sine maskiner mere og mere, hvis han ikke vil bukke under.

Men forbedring af maskinerne betyder overflødiggørelse af menneskearbejde. Når indførelse og forøgelse af maskinerne betyder, at millioner af håndværkere bliver fortrængt af nogle få maskinarbejdere, så betyder forbedring af maskinerne, at flere og flere maskinarbejdere selv bliver fortrængt og i sidste instans, at der frembringes et antal disponible lønarbejdere, der overskrider kapitalens gennemsnitlige beskæftigelsesbehov, en fuldstændig industriel reservearmé, som jeg allerede i 1845 (I Den arbejdende klasses stilling i England) kaldte den, disponibel for de tider, hvor industrien arbejder under højtryk, kastet på gaden af det sammenbrud, der nødvendigvis følger efter, og til alle tider en blyvægt om benene på arbejderklassen i dens eksistenskamp mod kapitalen, en regulator til at holde arbejdslønnen nede på det lave niveau, som passer for kapitalistens behov.

*Køb din revolutionære teori i
Oktober Bogbutikker*

Trotskyisterne kalder sig et »revolutionært parti«

● Endnu et trotskistisk parti er for nylig dukket op under det pompøse navn »Det Revolutionære Kommunistiske Parti«.

Jo mere antikapitalistiske holdninger spreder sig, desto mere sender bourgeoisie sine assistenter ind i arbejder- og folkelige bevægelser.

Selve navnet på dette parti er en komplet løgn. Trotskyisterne grundide er, at revolution og socialisme ikke kan overleve, hvis de gennemføres i et enkelt eller nogle få lande, at det er nødvendigt at kaste sig ud i farlige eventyr for at eksportere revolutionen til hele verden.

Det er den rådne teori om »permanent fortvivelse«, som udtrykker mistillid til arbejderklassens og folkenes evner. De er derfor fjender af proletariatets revolutionære diktatur og af opbygningen af socialismen i de lande, hvor revolutionen har sejret; de er villige til at forvandle sig til imperialismens og reaktionens agenturer for at vælte den proletariske magt, som historien viser.

Den trotskistiske bevægelse har altid tilsluttet sig borgerskabets stemme, som bagtalte og fornærmede proletariatets diktatur, Sovjetunionen, bolsjevikpartiet og især kammerat Stalin og Den Kommunistiske Internationale.

Trotskyismen er en international anti-leninistisk strømning. I dag som i går bruges den til at angribe marxismen-leninismen, til at opløse proletariatets revolutionære bevægelse og til at forhindre kommunisternes enhed på et solidt grundlag.

Trotskyisme er en af de faktorer, der opretholder fragmentering og skaber forhindringer og afvigelser i processen med at danne et autentisk kommunistisk parti. Trotskyisterne er i ledtog med fagforeningsbureaukraterne, socialdemokratiet og opportunister af enhver art. De er specialister i at opsnuse vinden og blande sig i situationer for at skabe forvirring og ideologisk afledning, især blandt de yngre kammerater.

De deler denne funktion med de små partier og de opportunistiske skarer. At se på trotskyismen som noget ubetydeligt eller som en venstreorienteret tendens blandt andre er en stor fejltagelse. Kampen for at afsløre trotskyismen, bekæmpe den og besejre den som en anti-leninistisk ideologisk strømning, såvel som mod den revisionistiske forsonlighed, som den går hånd i hånd med, er en af vores permanente opgaver.

*Fra Scintilla n. 149, November 2024,
Piattaforma Comunista*

Fortsat fra side 2

pusterum for nye krige. Verden og alle dens samfundsrigdomme er fuldstændig monopoliseret og opdelt mellem et lille antal stormagter. De enkelte landes ulige økonomiske og politiske udvikling skaber nødvendigheden af en stadig ny-opdeling. Dette kan til syvende og sidst ikke opnås på anden måde end gennem krig mellem de afgørende imperialistiske lande. Samtidig kan udbytningen af hundreder millioner arbejdere kun opretholdes gennem blodige undertrykkelseskrig.

Konkret i Europa opruster og udvider de enkelte lande, EU og NATO deres krigsforberedelser. USA har opbygget egne militærbaser i hele Europa, inklusive Danmark, hvorfra de kan operere frit og helt op til Ruslands grænse. For USA-imperialismen gælder det samtidig at bremse Ruslands og Kinas udvikling af Eurasien med en rand af allierede lande mellem NATO-landene og Ruslands grænser gennem SCO, BRICS og "den nye Silkevej". NATO har for længst udvidet sit operationsområde til hele verden.

Krigen kan ikke adskilles fra kapitalismen og imperialismen. Derfor er "afskaffelse" af krigen kun mulig gennem afskaffelsen af kapitalismen og imperialismen, dvs. ved at bryde med den borgerlige udbytterklassens magt og gennem en revolutionær forandring skabe arbejderklassens magtovertagelse, opbygningen af socialismen og i sidste ende tilintetgørelsen af klasserne.

Uddrag af platform vedtaget på Arbejderpartiet Kommunisternes 10. kongres

Kontakt APK mail:
apk@apk2000.dk

Læs om APKs politik, program mm. på
www.apk2000.dk

APK København
Oktober Bogcafé
Frederikssundsvej 116 B
2700 København
kbh@apk2000.dk
facebook:
[OktoberKbh](#)

APK Odense
Oktober Bogbutik
Skibhusvej 100
5000 Odense C
odense@apk2000.dk
facebook:
[OktoberBogbutikFyn](#)

APK Århus
Oktober - Århus
Ny Munkegade 88
8000 Århus C
aarhus@apk2000.dk
facebook:
[OktoberBogsalgAarhus](#)

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

Følg klassekampens begivenheder på KPnet.dk